

[K. Axel Nielsen.]

knytter sig betydelige retssystematiske betænkeligheder til en sådan ændring, dels at der skabes et præcedens derved, at den foreslåede ændring må medføre overvejelser af, om andre straffebestemmelser i særlovgivningen skal flyttes over i straffeloven, og det er en opgave, der i hvert fald ikke kan løses de første mange år.

Jeg hørte finansministeren nævne, at en arbejdsgruppe, så vidt jeg forstod i justitsministeriet, eller måske var det en kombination af jurister fra finansministeriet og justitsministeriet, overvejer at ændre straffebestemmelserne for skattesvig. Det er naturligvis tilfredsstillende, at man allerede er inde på overvejelser heraf, men jeg vil da synes, det vil være hensigtsmæssigt, i hvert fald inden folketinget kommer til at overveje bestemmelser herom, at vi hører, hvad vort permanente straffelovråd mener om det principielle i at flytte straffebestemmelser fra en særlov som skatteloven over i den almindelige straffelov. Jeg vil på forhånd tro, at også straffelovrådet vil have visse betænkeligheder.

Asger Jensen: Det er jo ikke så længe siden, vi havde en grundig drøftelse her i tinget af, hvordan man kunne komme skattesnyderiet til livs. Der blev da fra alle sider givet udtryk for, at man ønskede ligningen mest mulig effektiv, og det er klart, at det er i alle partiers interesse, at den bliver gjort så effektiv som muligt. Men med hensyn til de forslag, der her foreligger, kan jeg henholde mig til, hvad ligningsdirektøren offentligt udtalte for nylig, at der ikke er behov for et andet lovgrundlag for ligningen. Det er ikke her, problemet er, og det blev klart fremdraget, da vi sidst drøftede det. Problemet er simpelt hen mere kvalificeret personale til at gå det igennem, og det løser disse forslag ikke.

Det er klart, at vi undertiden ændrer i disse kontrollove og andre love skatteligningen vedrørende, og det vil man vel også fortsat gøre, men om den buket, som her er fremsat, kan jeg sige, at det konservative folkeparti kan ikke medvirke.

Jens Foged: Det er jo, som om det er helt nødvendigt for hvert enkelt parti at slå fast, at vi alle i videst muligt omfang ønsker at

have kontrolloven og de forskellige kontrolforanstaltninger mod skattesvig i orden for ligesom over for offentligheden at bedyre, at vi ikke tolererer den slags ting. Det er en naturlig ting, og jeg har egentlig kun at sige, at den redegørelse, som finansministeren gav, også giver udtryk for det, vi i mit parti ønsker, at det hele er noget fortløbende, noget, man ligesom følger op også i relation til, hvad skattemyndighederne mener at have behov for for at kunne udføre en effektiv skatteligning. Derom er der ingen tvivl.

Må jeg med hensyn til sætningen „når der er rimelig grund dertil“, hvor jeg fandt at finansministeren ligesom gav bolden op til, at den eventuelt kunne udgå, sige, at dér er jeg enig med hr. Grünbaum i, at den sætning bør nok blive stående. Der bør være en rimelig grund til indblanding, og jeg kan tiltræde den fortolkning, som hr. Grünbaum giver udtryk for. Når fortolkningen er af en sådan art, er borgerne og skattemyndighederne på rimelig måde sat i relation til hinanden. Hvis vi nu tog sætningen ud, ville jeg finde det mærkeligt, for derved ville man ligesom sige, at uanset hvordan forholdene ligger, kan der foretages disse eller hine kontrolforanstaltninger. Sætningen „når der er rimelig grund dertil“ er den lille ting, der skal til, for at borgerne føler, at det er et retssamfund, de lever i. Derfor ønsker jeg, at denne sætning bliver stående.

Må jeg med hensyn til forslagene som helhed sige, at vi kan naturligvis til enhver tid diskutere lovene, og hvor skrappe de skal være. Det er vi villige til, men vi mener i denne forbindelse, at skattemyndighederne og finansministeren som oftest er de rette til at tage initiativ i sådanne sager, og den linje vil vi nøje følge.

Martin Pedersen: Jeg er enig med hr. Jens Foged i, at folketinget såvel som en hvilken som helst regering naturligvis altid er interesseret i, at de love, der vedtages her i tinget, overholdes, og at dette, både når det drejer sig om udgiftslove, og når det som her drejer sig om indtægtslove, i mangfoldige tilfælde forudsætter en omfattende kontrol. Det er jo mangelen på kvalificeret arbejdskraft, der er den største hæmning for en mere tilbunds gående og effektiv kontrol på dette område, og det må da, som det også fremgik af den tidligere redegørelse fra